

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Hari Ketujuh Laodikia - Nomer Telung Puluh Papat

Jeff Pippenger

2026-01-27

Nomer Telung Puluh Papat

Supados ana swara ing ara-ara samun, mesthi kudu ana ara-ara samun. Ing Juli 2023, sawijining swara wiwit kumandhang, mratelakaké yèn Sanga, yaiku Singa saka taler Yéhuda, nalika kuwi lagi mbikak segel panyingkapan babagan Sarirané piyambak kaya kang katetepaké ing pasal kapisan saka kitab Wahyu. Kuciwaning dina Sabat, 18 Juli 2020, miwiti telung dina satengahing Wahyu sewelas kang rampung ing dina Sabat, 30 Desember 2023. Ing dina Sabat iku, kanggo kaping pisanan wiwit Juli 2020, Future for America ngandika ing ngarepé umum lumantar patemon Zoom.

Wiwit saka wektu iku, Wahyu bab Gusti Yesus Kristus wis kabuka saya maju kanthi bertahap. Iku diwiwiti kanthi sawijining wahyu ngenani tembung “bebener,” kang banjur katitik makili sawijining rerangka telung langkah kang digambarake déning aksara kapisan, katelu welas, lan kaping rolikur saka abjad Ibrani, kang nalika digandhengeke bebarengan mbentuk tembung “bebener.” Telung langkah kang diwakili ing rerangka tembung “bebener” iku minangka sawijining bebener lawas, kang dipanggonake ana ing sawijining tatanan anyar.

Wis pirang-pirang taun kita wis nedahake manawa telung langkah pelataran, papan suci, lan Papan Mahasuci, iku saajar karo telung pakaryaning Roh Suci nalika Panjenengane nyadharakake dosa ana ing pelataran, mratelakake kabeneran ana ing papan suci, lan ngadili ana ing Papan Mahasuci. Kita wis ngenali manawa telung langkah iki kawedhar ing saindhenging Sabdaning Allah, nanging kabeh pangerten mau kasorot lan kaluhurake sajroning kerangka “bebener,” wiwit taun 2023. Njupuk sawijining bebener lawas lan nyelehake ana ing kerangka bebener kang anyar iku kang ditindakaké déning Kristus nalika Panjenengane kanthi maju sethithik mbikak segel Sabdané. “Ara-ara samun” kang rampung ing taun 2023 iku nggambarake sawijining “wektu wekasan” profetik, nalika sawijining ramalan dibikak segelé. Ramalan iku yaiku wahyu bab Gusti Yesus Kristus, kang iku “Bebener.”

“Ing jamanipun Sang Juruwilujeng, tiyang-tiyang Yahudi sampun mekaten nutupi permata-permata kayekten ingkang aji kanthi rerembugan tradhisi lan dongeng, saéngga boten saged mbedakaken ingkang leres saking ingkang palsu. Sang Juruwilujeng rawuh supados nyingkiraken rerembugan takhayul lan kalepatan ingkang sampun dangu dipun remeni, sarta mapanakaken permata-permata Sabdaning Allah wonten ing rerangkèn kayekten. Menapa ingkang badhé dipuntindakaken déning Sang Juruwilujeng menawi Panjenenganipun rawuh dhateng kita sapunika kados dene nalika Panjenenganipun rawuh dhateng tiyang-tiyang Yahudi? Panjenenganipun kedah nindakaken pakaryan

ingkang sami, yaiku nyingkiraken rerembungan tradhisi lan upacara. Tiyang-tiyang Yahudi sanget keganggu nalika Panjenenganipun nindakaken pakaryan punika. Wonten ing antawisipun piyambakipun, kayekten asli saking Allah sampun kesamaran, nanging Kristus ndadosaken punika katingal malih. Pakaryan kita inggih punika mbébasaken kayekten-kayekten Allah ingkang aji saking takhayul lan kalepatan. Satemenipun ageng sanget pakaryan ingkang kapitadosaken dhateng kita wonten ing Injil!” Review and Herald, 4 Juni 1889.

Iku “yaiku pagawean kita kanggo mbébasaké kayektèn-kayektèn aji saka Gusti Allah saka takhayul lan kasalahan,” lan “masang permata-permata Sabdané Gusti Allah ana ing rerangkèning kayektèn.” Ing taun 2023 Gusti maringi pambuka ngenani rerangkèning kayektèn iku, lumantar struktur kang diwakili déning tembung “kayektèn.” Rerangkèn iku ngetingalaké kayektèn-kayektèn “asli” “saka Gusti Allah.”

“Lebu lan reruntuhaning kaluputan wus ngubur permata-permata aji saka kayekten, nanging para buruhing Gusti bisa mbabar bandha-bandha iki, saéngga éwonan wong bakal nyawang marang iku kanthi kabingahan lan rasa gumun. Para malaékaté Allah bakal ana ing sacedhaké buruh kang andhap asor, maringi sih-rahmat lan pepadhang ilahi, lan éwonan wong bakal katuntun ndedonga bebarengan karo Dawud, ‘Bukakna mripat kawula, supados kawula saged mirsani prekawis-prekawis ingkang nggumunaken saking angger-angger Paduka.’ Kayekten-kayekten kang wis suwé banget ora katon lan ora digatekaké, bakal murub sumunar saka kaca-kaca padhanging pangandika suci Allah. Pasamuwan-pasamuwan ing umumé kang wis krungu, nampik, lan ngidak-idak kayekten, bakal saya tumindak ala; nanging ‘wong-wong wicaksana,’ yaiku wong-wong kang jujur, bakal padha mangertos. Kitab iku kabukak, lan pangandikané Allah nggayuh manahé wong-wong kang ngudi mangertos karsané. Nalika ana swara sora saka malaékat saka swarga kang gabung karo malaékat katelu, éwonan wong bakal tangi saka kasamaran kang wis nyekel donya nganti pirang-pirang jaman, lan bakal nyumurupi kaéndahan lan reganing kayekten.” Review and Herald, December 15, 1885.

“Para pegawe Gusti” kang “wicaksana” lan “jujur” “bakal mangerteni,” lan bakal “mbukak” “bandha-bandha, saéngga èwonan wong bakal nyawang iku kanthi suka-cita lan kaunèn.” Nanging cilaka tumrap Adventisme Laodikia, amarga dudu wong-wong iku kang tangi saka “kelangan eling” nalika panguwuh sora saka malaékat katelu, awit iku yaiku angger-angger Minggu, lan iku wis kasep banget kanggo Adventisme tangi. Para pegawe jam kaping sewelas tangi saka “kelangan eling” “nalika panguwuh sora saka malaékat kang gabung karo malaékat katelu” ing wektu cedhak rawuhipun angger-angger Minggu. Wiwit taun 2024, “Kasunyatan-kasunyatan kang nganti pirang-pirang abad ora katon lan ora digatekaké,” wis murub “sumunar saka kaca-kaca Sabda Allah kang suci kang wis dipadhangi.”

Ing Yesaya 22:22 Eliakim diparingi satunggaling kunci, lan ing Matius 16 Pétrus diparingi kunci-kunci Kratoning Swarga.

Lan kunci omahé Dawud bakal Dakpasrahaké ing pundhaké; mula dhèwèké bakal mbukak, lan ora ana siji waé sing bakal nutup; lan dhèwèké bakal nutup, lan ora ana siji

waé sing bakal mbukak. Yesaya 22:22.

“Konci” punika kaparingaken dhateng Filadelfia, awit punika satunggaling papan sanèsipun ing Kitab Suci ing pundi konci kangge mbikak lan nutup dipunsebat.

Lan marang malaékat pasamuwan ing Filadelfia tulisen; Mangkéné pangandikané Panjenengané kang suci, Panjenengané kang satya, Panjenengané kang nyekel kunci Daud, kang mbukak lan ora ana wong kang bisa nutup; lan nutup lan ora ana wong kang bisa mbukak; Aku pirsa pakaryanmu: lah, Aku wus masang ana ing ngarepmu lawang kang kabuka, lan ora ana wong kang bisa nutup iku: amarga kowé nduwèni kakuwatan sethithik, lan wus netepi pangandikanku, lan ora nyélaki asmaningSun. Wahyu 3:7, 8.

Nalika sesrawungan pungkasan karo wong-wong Yahudi sing seneng mbantah, Kristus ngaturaké pitakon kang ora bisa dijawab déning wong-wong Yahudi.

Nalika wong-wong Farisi padha nglumpuk bebarengan, Gusti Yesus banjur ndangu marang wong-wong mau, pangandikané, “Apa panemunumu bab Sang Kristus? Panjenengané iku Putrané sapa?” Wong-wong mau matur marang Panjenengané, “Putrané Dawud.” Panjenengané banjur ngandika marang wong-wong mau, “Yèn mangkono, kapriyé déné Dawud ana ing Roh nyebut Panjenengané Gusti, pangucapé, ‘Gusti ngandika marang Gustiku: Lungguha ing tengen-Ku, nganti mungsuh-mungsuhmu Dakdadèkaké ancik-ancik sikilmu?’ Manawa Dawud nyebut Panjenengané Gusti, kapriyé déné Panjenengané iku putrané?”

Lan ora ana wong siji waé sing bisa mangsuli Panjenengané satembung; lan wiwit dina iku ora ana manèh wong sing wani takon marang Panjenengané. Matius 22:41–46.

Bangsa Yahudi ora bisa mangertèni sesambungan nabi-nabiyah antarané Daud lan Kristus, awit wong-wong mau ora nduwèni kunci-kunci kenabian kanggo mangertèni basa Kitab Suci miturut tatanan baris demi baris. Kristus mungkasi sesrawungané kaliyan bangsa Yahudi kanthi netepaké yèn kabutaning paningal wong-wong mau adhedhasar ketidakmampuané kanggo mbédakaké Sabda kayekten kanthi bener. Panjenengané wis nedahaké yèn manawa kowe mangertèni Musa, kowe mesthi mangertèni Kristus; nanging wong-wong mau ora mangertèni Kitab Suci sing diklaim déning dhèwèké dhéwé minangka prekara sing padha dijunjung lan dibéla.

“kunci” saka “bale Dawud” diparingake marang para Millerit, yaiku pasamuwan Filadelfia. “Kunci” iku sawijining gerakan reformasi sing dilambangake lumantar lawang-lawang kang kabuka lan kang katutup. Wiwit taun 1798 nganti taun 1863 gerakan Millerit lumaku saka pengalaman Filadelfia menyang pengalaman Laodikia, sajrone owah saka sawijining gerakan dadi sawijining pasamuwan. Ana lawang kabuka lan ana lawang katutup ing tanggal 19 April 1844, kaya dene ana lawang kabuka lan ana lawang katutup ing tanggal 22 Oktober 1844, lan kaya dene ana lawang kabuka lan ana lawang katutup ing taun 1863.

Éliakim kagungan satunggal konci, nanging Pétrus kaparingi “konci-konci.” Konci ing wangun tunggal punika inggih lawang ingkang katutup taun 1844.

“Bab prakara papan suci iku minangka kunci kang mbukak misteri kuciwa ing taun 1844. Iku maringi pandelengan marang sawijining sistem kayekten kang sampurna, kang gegandhèngan lan selaras, nuduhaké yèn astané Allah wis nuntun gerakan advent agung mau lan mbabar tugas saiki nalika iku nerangaké kalungguhan lan pakaryané umat-Nya.” *The Great Controversy*, 423.

Bab prakara pasucèn iku dadi kunci kang mbukak lawang kang wus katutup ing taun 1844, nanging Pétrus uga kaparingan kunci-kunci Kratoning Swarga.

Lan Gusti Yesus mangsuli lan ngandika marang dheweke, “Rahayu kowé, Simon Barjona; awit daging lan getih ora nyampekaké prakara iku marang kowé, nanging Rama-Ku kang ana ing swarga. Lan Aku uga ngandika marang kowé, yèn kowé iku Pétrus, lan ing ndhuwur watu karang iki Aku bakal ngedegaké pasamuwan-Ku; lan gapura neraka ora bakal bisa ngluwihi iku. Lan Aku bakal maringi kowé kunci-kunci Kratoning Swarga; lan apa waé kang kokiket ana ing bumi bakal kaiket ana ing swarga; lan apa waé kang kokuculi ana ing bumi bakal kauculaké ana ing swarga.” *Matius 16:17–19*.

Sethithik demi sethithik, Filadelfia, pangantèn prajanjian pungkasan kaya kang kaanggit déning Pétrus, diparingi kunci omahé Dawud uga kunci-kunci Kratoning Swarga. Kunci omahé Dawud iku prakara pungkasan kang dipragati déning Yésus nalika sesrawungan karo para Farisi.

Nalika para Farisi padha nglumpuk bebarengan, Gusti Yesus banjur takon marang wong-wong mau, pangandikane: “Panemumu bab Sang Kristus iku kepriye? Panjenengané putrané sapa?” Wong-wong mau matur marang Panjenengané: “Putrané Dawud.” Panjenengané banjur ngandika marang wong-wong mau: “Manawa mangkono, yagéne Dawud ana ing Roh nyebut Panjenengané Gusti, karo ngandika, ‘Pangéran wus ngandika marang Gustiku: Lungguha ing satengen-Ku, nganti mungsuh-mungsuhmu Dakdadèkaké ancik-ancikng sikilmu?’ Manawa Dawud nyebut Panjenengané Gusti, kepriyé Panjenengané iku putrané?”

Lan ora ana wong siji waé kang bisa mangsuli Panjenengané satembung; lan wiwit dina iku ora ana wong siji waé kang wani takon maneh marang Panjenengané. *Matius 22:41–46*.

Bab prakara Dawud lan Gustiné iku temenan dadi panggonan wiwitané Petrus ing Pentakosta ana ing kamar dhuwur nalika jam katelu. Bab prakara sing nutup lawanging sesambungan antarané wong-wong Farisi lan Sang Kristus iku dadi kunci sing dienggo Petrus kanggo mbukak lawanging kamar dhuwur ing Pentakosta.

Amarga Dawud iku ora munggah menyang swarga; nanging dhèwèké piyambak matur: Pangéran ngandika marang Gustiku, Lenggahen ana ing tengen-Ku, nganti Ingsun ndadèkaké para mungsuhmu dadi ancik-ancikng sikilmu. Mulané, sakèhé kulawarga Israèl padha mangertia kanthi temenan, yèn Gusti Allah wis ndadèkaké Yésus iku, kang kowé padha salib, dadi Gusti lan uga Kristus.

Bareng wong-wong mau krungu prakara iki, atiné padha kecanthol, banjur padha matur marang Pétrus lan para rasul liyané, “Para sadulur, apa sing kudu padha lakoni?”

Banjur Pétrus ngandika marang wong-wong mau, “Padha mratobata, lan kowé siji-sijiné padha kabaptisa ing asmané Gusti Yésus Kristus kanggo pangapuraning dosa, lan kowé bakal nampani peparinging Roh Suci. Awit janji iku tumrap kowé, lan tumrap anak-anakmu, lan tumrap sakèhé wong kang adoh, ya iku sakèhé wong kang bakal katimbalan déning Pangéran Allah kita.” Lan sarana akèh tembung liyané panjenengané neksèni lan paring pitutur, pangandikané, “Padha ngluwarna awakmu saka turun kang bengkong iki.” Banjur wong-wong kang kanthi bungah nampani pangandikané padha kabaptis; lan ing dina iku uga katambah kira-kira telung èwu jiwa. Lelakone Para Rasul 2:34–41.

Pétrus kagungan konci kanggo ngiket utawa ngeculaké, lan nalika panjenengané nindakaké mangkono, swarga sarujuk karo tumindaké Pétrus. Pétrus nglambangaké Kaallahan lan kamanungsan kang makarya bebarengan kanggo mbikak segelé kayektèn ing Sabdaning Allah. Nalika kayektèn-kayektèn mau kabikak segelé, iku dilambangaké minangka kawruh.

“Kundhi kawruh ing jamané Kristus wus kaicalaké déning wong-wong sing sakmesthiné nyekel iku kanggo mbukak gudhang bandha kawicaksanan ing Kitab Suci Prajanjian Lawas. Para rabi lan para guru, sajatiné, wus nutup Kratoning Swarga saka ngarepé wong-wong miskin lan sangsara, lan ninggal wong-wong mau supaya nemu karusakan. Ing piwulang-piwulangé, Kristus ora ngaturaké akèh prakara marang wong-wong mau sekaligus, supaya ora mbingungaké pikirané. Panjenengané ndadèkaké saben pokok cetha lan béda. Panjenengané ora ngasoraké pangulanganing kayektèn-kayektèn lawas lan sing wis kulina ana ing pameca-méca, manawa iku bisa migunani tumrap ancasé kanggo netepaké gagasan-gagasan.”

“Kristus punika ingkang dados wiwitaning sadaya permata kayekten kuna. Lumantar pakaryaning satru, kayekten-kayekten punika sampun dipun geser saking papanipun. Kayekten-kayekten mau sampun kapisah saking papanipun ingkang leres, lajeng dipun pasang wonten ing rerangkèning kasalahan. Pakaryaning Kristus punika ngatur malih saha netepaken permata-permata aji punika wonten ing rerangkèning kayekten. Prinsip-prinsip kayekten ingkang sampun dipun paringaken déning Panjenenganipun piyambak kagem mberkahi jagad, lumantar panggulawenthahing Sétan, sampun kakubur lan katingal kados-kados sampun sirna. Kristus ngluwari punika saking reruntuhaning kasalahan, maringi daya enggal ingkang urip, sarta dhawuh supados punika sumorot kados permata-permata aji lan tetep jejeg ing salaminipun.”

“Kristus piyambak saged migunakaken satunggal-satunggaling bebener lawas punika tanpa nyilih partikel ingkang paling alit pisan, awit Panjenenganipun piyambak ingkang asalipun sedaya punika. Panjenenganipun sampun nanduraken bebener-bebener punika dhateng manah lan panggalihing saben generasi, lan nalika Panjenenganipun rawuh dhateng jagad kita, Panjenenganipun nata malih saha nguripaken bebener-bebener ingkang sampun dados pejah, ndadosaken punika langkung kiyat kangge paedahipun generasi-generasi ing tembe. Yesus Kristus punika ingkang kagungan pangwaos kangge

ngentas bebener-bebener punika saking reruntuhan, sarta maringaken malih dhateng jagad punika kanthi langkung saking kasarasan lan pangwaosipun ingkang asli.”
Manuscript Releases, volume 13, 240, 241.

Kunci-kunci Petrus iku kanggo ngiket lan ngeculaké, lan Petrus nggambarake pangantèn putri Kristen pungkasan, yaiku wong satus patang puluh papat ewu. Pesen pangiketan saka Petrus, kaya kang katuduhaké ana ing paseksèné wong satus patang puluh papat ewu, iku meterai. Pesen pangluwaran saka Petrus ana ing paseksèné wong satus patang puluh papat ewu, yaiku Islam saka bilai katelu.

“Sawisé kuwi aku banjur weruh malaékat katelu. Malaékat kang ndhèrèk aku matur, ‘Ngggerisi pakaryané. Mengerikan tugas pangutusane. Panjenengané iku malaékat kang bakal milah gandum saka suket eri, lan ngesahaké, utawa ngiket, gandum iku kanggo lumbung swarga. Prakara-prakara iki kuduné ngrebut sakabèhé pikiran, sakabèhé kawigatosan.’” Early Writings, 119.

Gandum sing kaiket kuwi dipralambangaké déning pisungsung gandum woh kapisan ing Pentakosta, sing minangka pisungsung unjukan bakal nglambangaké pangungkulaning panji saka wong satus patang puluh papat ewu. Panyegelan umat Allah iku pesen batiné Pétrus, sing kelakon sajroning sajarah Islam saka bilai katelu, kang saya mbébasaké kanthi lumaku wiwit 9/11 lan sabanjuré.

Sakwisé prekara-prekara iki aku weruh papat malaékat jumeneng ana ing papat pojoking bumi, nyekel papat angin bumi, supaya angin aja nganti ngembus marang bumi, utawa marang segara, utawa marang wit apa waé. Lan aku weruh malaékat liyané munggah saka sisih wetan, nggawa meterai saka Gusti Allah kang gesang; lan dhèwèké nguwuh kanthi swara banter marang papat malaékat mau, kang kaparingi kuwasa kanggo ngrusak bumi lan segara, pangandikané: Aja ngrusak bumi, uga segara, utawa wit-witan, nganti kita wus menahi meterai marang para abdiné Gusti Allah kita ana ing bathuké. Wahyu 7:1-3.

Papat angin iku, kang dikendhalèkaké sajroning pangiketan umat Allah, banjur diluwaraké nalika 9/11, lan sawisé kuwi dikendhalèkaké manèh déning George Bush the lesser. Pesen lahiriah saka Pétrus iku Islam, lan pangluwaran sarta pangendhalèkan iku, manawa Islam iku pesen lahiriah, lumaku sajroning mangsa pamegelaan. Kamanungsané Pétrus kagandhèng karo Katuhanan, awit kunci-kunci sing diparingaké marang dhèwèké makili kasarujukan antarane swarga lan bumi.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Pepetenging si duraka ngubengi wong-wong sing nglirowakake pandonga. Panggodha-panggodha alus kang dibisikake déning mungsuh nggodha wong-wong mau supaya padha tumindak dosa; lan iku kabèh kedadéan marga wong-wong mau ora migunakaké hak-hak istimewa kang wis diparingaké Allah marang wong-wong mau ana ing panetepan ilahi bab pandonga. Yagéné para putra lan para putri Allah kok padha wegah ndedonga, déné pandonga iku kunci ing tanganing pracaya kanggo mbukak

pakhusoning swarga, ing kono kasimpen kasugihan tanpa winates saka Kang Mahakwasa? Tanpa pandonga kang ora kendhat-kendhat lan tanpa jaga kang temen, kita ana ing bebaya dadi sembrana lan nyimpang saka dalan kang bener. Mungsuh iku tansah ngupaya ngalang-alangi dalan menyang dhampar sih-rahmat, supaya kita aja nganti lumantar panyuwun kang tememen lan pracaya oleh sih-rahmat lan kakuwatan kanggo nahan panggodha.

“Ana sawatara syarat kang ndadèkaké kita bisa ngarep-arep bilih Gusti Allah bakal miyarsakaké lan njawab pandonga kita. Salah siji kang kapisan saka syarat-syarat mau yaiku supaya kita ngrasa mbutuhake pitulungan saka Panjenengané. Panjenengané sampun janji, ‘Aku bakal ngesokaké banyu marang wong kang ngelak, lan ilèn-ilèn banyu marang tanah kang garing.’ Yesaya 44:3. Wong-wong kang ngelih lan ngelak marang kabeneran, kang ngangen-angeni Gusti Allah, bisa temtu bilih bakal kapenuhan. Manah kudu kabuka tumrap pangaruhing Roh, saupami boten, berkahing Allah boten saged katampi.”

“Kasagedan kita ingkang ageng piyambak punika dados alesan, lan nyuwun kanthi sayektos sanget tumrap kita. Nanging Gusti kedah kita suwuni supados nindakaken prekawis-prekawis punika tumrap kita. Panjenenganipun ngandika, ‘Nyuwuna, lan iku bakal kaparingake marang kowe.’ Lan, ‘Panjenengané sing ora ngéman marang Putrané piyambak, nanging masrahaké Panjenengané kanggo kita kabèh, kepriyé bisa Panjenengané ora bebarengan karo Panjenengané mènèhi marang kita samubarang kabèh kanthi loma?’ Matthew 7:7; Romans 8:32.”

“Menawa kita nyimpen piala ana ing ati kita, menawa kita isih ngugemi dosa apa wae sing wis kita weruhi, Gusti ora bakal miyarsakake kita; nanging pandonganing jiwa sing mratobat lan remuk manah tansah ditampani. Manawa sakehing kaluputan sing wis kita weruhi wis kabenerake, kita bisa pracaya manawa Gusti Allah bakal mangsuli panyuwunan kita. Kabecikan kita dhewe ora bakal ndadekake kita pantes oleh sih-rahmating Gusti Allah; kang bakal nylametake kita iku kasantosnipun Yesus, lan kang bakal ngresiki kita iku rahipun; nanging kita uga duwe pakaryan kang kudu katindakake, yaiku netepi sarat-sarat panriman.”

“Unsur liya saka pandonga sing ngungkuli yaiku pracaya. ‘Sapa sing sowan marang Gusti Allah kudu pracaya manawa Panjenengane iku ana, lan manawa Panjenengane paring ganjaran marang wong-wong kang ngudi Panjenengane kanthi temen-temen.’ Ibrani 11:6. Gusti Yesus ngandika marang para sakabate, ‘Apa bae kang kokkarepake, manawa sira ndedonga, pracayaa manawa sira wus nampani iku, lan sira bakal oleh.’ Markus 11:24. Apa kita nampani pangandikane Panjenengane kaya mangkono?’ Steps to Christ, 94–96.

“Ingkéné sawijining piwulang tumrap para nom-noman sing ngakoni dadi para abdiné Allah, kang nggawa pangandikané Panjenengané, lan kang ngluhuraké awaké dhéwé miturut panemuné dhéwé. Ing pengalamané, wong-wong mau ora bisa nuduhaké apa-apa kang pinunjul, kaya kang ana ing Élija; nanging senadyan mangkono, wong-wong mau rumangsa luwih luhur tinimbang nindakaké kuwajiban-kuwajiban kang

miturut panemuné katon asor. Wong-wong mau ora gelem mudhun saka kaluhuran kalenggahan paladosané kanggo nindakaké paladosan kang perlu, amarga wedi manawa wong-wong mau bakal nindakaké gawéané sawijining abdi. Kabèh wong kang mangkono iku kuduné sinau saka tuladha Élija. Pangandikané ngancing pithining swarga, yaiku embun lan udan, supaya kapegat saka bumi sajroning telung taun. Mung pangandikané piyambak kang dadi kunci kanggo mbukak swarga lan ndhatengaké udan deres. Panjenengané diajeni déning Allah nalika ngaturaké pandonga kang prasaja ana ing ngarsané raja lan éwonan wong Israèl, kang minangka wangsulané, geni sumilak saka swarga lan murubaké kurban ana ing mesbèh. Tangane nglaksanani paukumané Allah kanthi matèni wolung atus seket imam-imam Baal; nanging, sawisé rekasa kang nglelahaké lan kamenangan kang paling mèncèraké ing dina iku, dhèwèké sing bisa ndhatengaké méga lan udan lan geni saka swarga, kersa nindakaké paladosan kang asor lan mlayu ana ing ngarepé kreta Akhab ing pepeteng lan ing angin lan udan kanggo ngladèni panguwasa kang biyèn ora wedi ditegur langsung ana ing ngarepé déwé amarga dosa-dosa lan kadurakané. Raja iku mlebu ngliwati gapura. Élija nutupi awaké nganggo jubahé lan sare ana ing lemah kang tanpa alas.” Testimonies, jilid 3, 287.